

1Mz 3,1-6: *1 Mojzes je pasel drobnico svojega tasta Jitra, midjánskega duhovnika. Ko je nekoč prignal drobnico daleč v pustinjo, je prišel k Božji gori Horeb. 2 Tedaj se mu je iz sredine grma v ognjenem plamenu prikazal Gospodov angel. Pogledal je in glej, grm je gorel s plamenom, a ni zgorel. 3 Mojzes je rekel: »Moram stopiti tja in si ogledati to veliko prikazen, kako da grm ne zgorel!« 4 Ko je Gospod videl, da prihaja gledat, ga je Bog poklical iz sredine grma in rekel: »Mojzes, Mojzes!« Rekel je: »Tukaj sem.« 5 Bog je rekel: »Ne hodi sem! Sezuj si sandale z nog, kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja!« 6 Potem je rekel: »Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov.« Tedaj si je Mojzes zakril obraz, kajti bal se je gledati v Boga.*

Pri molitvi bomo prosili

Za odprtost božji skrivnosti, da bi spoznal, da je Bog v mojem življenju vedno prisoten.

Razlaga

Odnos med človekom in Bogom je temelj vseh odnosov. Bog se razodeva ponižnim in odprtim. Mojzes je na preizkušnji: sprva misli, da mora sam razumeti to čudo. Vendar če bo hotel kaj razumeti, bo moral odpreti svoje srce. Če želimo pomoč za naše rane, moramo najprej poglobiti smisel življenja. Odpreti se moramo Božji besedi, ki je polna Svetega Duha, ki je bogata novosti in svežine. Potrebno je moliti k Svetemu Duhu, čeprav skušnjava pravi, da je Božja beseda dolgočasna. Potrebno je zreti odnos med Mojzesom in Bogom.

Do božje gore, pridemo preko puščave. Brez puščave ni rasti v duhovnem življenju. V puščavi se preveri temelj človeka: ni priznanja, ne ploskanja, smo nevidni. Vendar v puščavi človek prisluhne Bogu; Bog pa je v puščavi vodil Izraelce, jih preizkusil in hranil z mano.

Prispodoba Gorečega grma

Bog se razodene Mojzesu v dolgočasnem in neuspešnem vsakdanu. Gre za zelo osebno razodetje, ki vžge notranji ogenj, iz katerega moramo vselej izhajati. Boga lahko srečamo kjerkoli tudi v divjem nepomembnem gorečem grmu. Bog ne podcenjuje ponižnosti, vse osvetli in očisti, ne da bi kaj uničil (ne zgorel). Božja ljubezen nas očisti in nas odpre za to, kar je božjega. Plamen v Gorečem grmu poveže to, kar je zemeljsko, s tem, kar je božje. Gre za vez ljubezni med Bogom in človekom, ki nam jo je Kristus osebno razodel.

Kot Mojzes tudi mi sprejmimo ogenj, postanimo sijoči in razsvetljeni saj nas Božja ljubezen obdaja od vseh strani. Božja ljubezen je za grešnika in za svetnika, eden jo sprejme drugi pa zavrne; je brezmejna, ne zanika; ne *mora*, ampak *zmore* ljubiti.

V molitvi s hvaležnostjo obudim spomin tudi na svoje puščave, ki so me že pripeljale na božjo Goro.